

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 97/4/EF

av 27. januar 1997

om endring av direktiv 79/112/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om merking og presentasjon av samt reklame for næringsmidler(*)**EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 100 A,

under henvisning til rådsdirektiv 79/112/EØF av 18. desember 1978 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om merking og presentasjon av samt reklame for næringsmidler⁽¹⁾, særlig artikkel 6 nr. 2 bokstav c) og nr. 3 og artikkel 7,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽³⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽⁴⁾, på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 16. oktober 1996, og

ut fra følgende betraktninger:

For å nå målene for det indre marked bør det navn som ifølge sedvane brukes i produsentmedlemsstaten, også kunne brukes for produkter som skal selges i en annen medlemsstat.

Med henblikk på både å sikre bedre forbrukeropplysning og å overholde god forretningsskikk bør reglene for merking av produktenes nøyaktige art og egenskaper forbedres ytterligere.

I samsvar med traktatens bestemmelser underkastes bestemmelsene som får anvendelse på varebetegnelser, de alminnelige regler for merking i artikkel 2, særlig prinsippet om at de ikke skal kunne vilde kjøperen med hensyn til næringsmidlenes egenskaper.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 43, 14.2.1997, s. 2, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 46/98 av 29. mai 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 av 8.2.1979, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 93/102/EF (EFT nr. L 291 av 25.11.1993, s. 14).

⁽²⁾ EFT nr. C 122 av 14.5.1992, s. 12, og EFT nr. C 118 av 29.4.1994, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. C 332 av 16.12.1992, s. 3.

⁽⁴⁾ Europaparlamentsuttalelse av 27. oktober 1993 (EFT nr. C 315 av 22.11.1993, s. 102), Rådets felles holdning av 15. juni 1995 (EFT nr. C 182 av 15.7.1995, s. 1) og europaparlamentsbeslutning av 25. oktober 1995 (EFT nr. C 308 av 20.11.1995, s. 30). Europaparlamentsbeslutning av 10. desember 1996 og rådsbeslutning av 10. januar 1997.

De europeiske fellesskaps domstol har i flere dommer uttalt seg til fordel for detaljert merking, særlig passende obligatorisk merking som skal angi det solgte produktets art. Dette tiltaket, som gir forbrukeren mulighet til å treffe sitt valg med fullt kjennskap til produktet, er best egnet ettersom det skaper færrest handelshindringer.

Fellesskapets regelverksfastsettende organer bør treffe de tiltak som følger av denne rettspraksis -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

I direktiv 79/112/EØF gjøres følgende endringer:

- 1) Etter sjette betraktning tilføyes følgende betraktning:

«Dette kravet innebærer at medlemsstatene kan stille språklige krav dersom traktatens bestemmelser overholdes.»
- 2) I artikkel 3 nr. 1 skal nytt punkt 2a lyde:

«2a) mengden av visse ingredienser eller kategorier av ingredienser i samsvar med bestemmelsene i artikkel 7.»
- 3) I artikkel 5 skal nr. 1 lyde:
  - «1. Et næringsmiddels varebetegnelse skal være den betegnelse som i henhold til Det europeiske fellesskaps bestemmelser er fastsatt for næringsmidlet.
  - a) I mangel av fellesskapsbestemmelser skal varebetegnelsen være den betegnelse som er fastsatt i gjeldende lover og forskrifter i medlemsstaten der salget til den endelige forbruker og til storhusholdninger finner sted.

I mangel av en slik betegnelse skal varebetegnelsen være det navn som ifølge sedvane brukes i medlemsstaten der salget til endelig forbruker eller til storhusholdninger finner sted, eller en beskrivelse av

næringsmidlet, og om nødvendig av dets bruk, som skal være så nøyaktig at kjøperen blir opplyst om dets egentlige art og kan skjelne det fra produkter som det vil kunne forveksles med.

- b) Varebetegnelsen som produktet er lovlig framstilt og markedsført under i produsent-medlemsstaten, skal også være tillatt å bruke i markedsførings-medlemsstaten.

Dersom anvendelsen av de øvrige bestemmelser i dette direktiv, særlig dem som er fastsatt i artikkel 3, gjør det umulig for forbrukerne i markedsførings-medlemsstaten å få fullt kjennskap til næringsmidlets egentlige art og skjelne det fra andre næringsmidler som det vil kunne forveksles med, skal imidlertid varebetegnelsen utfylles med andre beskrivende opplysninger som skal angis i tilknytning til varebetegnelsen.

- c) I unntakstilfeller der varebetegnelsen gjelder et næringsmiddel som er så forskjellig fra næringsmidlet som er kjent under denne betegnelsen, med hensyn til sammensetning eller framstilling at bestemmelsene i bokstav b) ikke er tilstrekkelige til å sikre korrekt forbrukeropplysning i markedsføringsmedlemsstaten, skal produksjonsmedlemsstatens varebetegnelse ikke brukes i markedsføringsmedlemsstaten.»

- 4) I artikkel 6 nr. 2 skal bokstav c) lyde:

«c) produkter som består av en enkelt ingrediens,
— dersom varebetegnelsen er identisk med ingrediensens betegnelse, eller
— dersom ingrediensens art klart framgår av varebetegnelsen.»

- 5) I artikkel 6 nr. 5 bokstav b) skal første strekpunkt lyde:

«— kan ingredienser som hører inn under en av kategoriene oppført i vedlegg I, og som inngår i et annet næringsmiddel, angis med bare navnet på denne kategorien.

Endringer i listen over kategoriene oppført i vedlegg I kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17.

Betegnelsen «stivelse» oppført i vedlegg I skal imidlertid alltid utfylles med angivelse av ingrediensens spesifikke vegetabiliske opprinnelse dersom ingrediensen kan inneholde gluten.»

- 6) I artikkel 6 nr. 5 bokstav b) skal annet strekpunkt lyde:

«— skal ingredienser som hører inn under en av kategoriene oppført i vedlegg II, angis med navnet på denne kategorien, etterfulgt av sitt spesifikke navn eller EØF-nummer; når det gjelder en ingrediens som hører inn under flere kategorier, skal den kategori angis som svarer til ingrediensens hovedfunksjon i næringsmidlet.

De endringer som skal foretas i nevnte vedlegg som følge av utviklingen innen teknisk og vitenskapelig kunnskap, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17.

Betegnelsen «modifisert stivelse» oppført i vedlegg II skal imidlertid alltid utfylles med angivelse av ingrediensens spesifikke vegetabiliske opprinnelse dersom ingrediensen kan inneholde gluten.»

- 7) Artikkel 7 skal lyde:

«Artikkel 7

1. Mengden av en ingrediens eller en kategori av ingredienser anvendt i framstillingen eller tilberedningen av et næringsmiddel skal angis i samsvar med denne artikkel.

2. Angivelsen nevnt i nr. 1 skal være obligatorisk

a) dersom den aktuelle ingrediens eller kategori av ingredienser inngår i varebetegnelsen eller vanligvis forbindes med varebetegnelsen av forbrukeren, eller

b) dersom den aktuelle ingrediens eller kategori av ingredienser framheves i merkingen ved hjelp av ord, bilder eller en grafisk framstilling, eller

c) dersom den aktuelle ingrediens eller kategori av ingredienser er av vesentlig betydning for å kjenne et næringsmiddel og skille det fra andre produkter det vil kunne forveksles med på grunn av sin betegnelse eller sitt utseende, eller

d) i tilfeller fastsatt etter framgangsmåten i artikkel 17.

3. Nr. 2 får ikke anvendelse

a) på en ingrediens eller en kategori av ingredienser

— der den nettovekt er angitt i samsvar med artikkel 8 nr. 4, eller

— der mengden i henhold til fellesskapsbestemmelsene allerede skal oppgis i merkingen,

— som brukes i små mengder som aromagivende bestanddeler,

— som selv om den forekommer i varebetegnelsen, ikke vil være avgjørende for forbrukerens valg i markedsføringsmedlemsstaten fordi variasjonen i mengde ikke er så vesentlig at den kjennetegner næringsmidlet eller skiller det fra andre lignende produkter. I tvilstilfeller skal det avgjøres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17 om vilkårene i dette strekpunkt er oppfylt,

- b) dersom mengden av en ingrediens eller en kategori av ingredienser er uttrykkelig fastsatt i særlige fellesskapsbestemmelser uten at den skal angis i merkingen,
- c) i tilfellene nevnt i artikkel 6 nr. 5 bokstav a) fjerde og femte strekpunkt,
- d) i tilfeller som fastsettes etter framgangsmåten i artikkel 17.

4. Den angitte mengde uttrykt i prosent skal svare til mengden av ingrediensen eller ingrediensene som notert på framstillings-tidspunktet. For visse næringsmidler kan det imidlertid fastsettes unntak fra dette prinsippet i fellesskapsbestemmelsene. Slike bestemmelser skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17.

5. Betegnelsen nevnt i nr. 1 skal oppføres enten i næringsmidlets varebetegnelse, i umiddelbar nærhet av varebetegnelsen eller i listen over ingredienser i forbindelse med den aktuelle ingrediens eller kategori av ingredienser.

6. Denne artikkel får anvendelse med forbehold for fellesskapsbestemmelsene om deklarasjon av næringsinnhold i næringsmidler.»

8) Ny artikkel 13a skal lyde:

«Artikkel 13a

1. Medlemsstatene skal sørge for å forby salg på sitt territorium av næringsmidler dersom betegnelsene fastsatt i artikkel 3 og artikkel 4 nr. 2 ikke er avfattet på et språk som er lett forståelig for forbrukeren, med mindre

forbrukeropplysningen med hensyn til én eller flere betegnelser i merkingen faktisk sikres ved andre tiltak som skal fastsettes etter framgangsmåten i artikkel 17.

2. I samsvar med traktatens bestemmelser kan medlemsstaten der produktet markedsføres, kreve på sitt territorium at betegnelsene i merkingen skal avfattes på ett eller flere av Fellesskapets offisielle språk etter medlemsstatens valg.

3. Nr. 1 og 2 er ikke til hinder for at betegnelsene i merkingen avfattes på flere språk.»

9) I artikkel 14 oppheves annet ledd.

Artikkel 2

Om nødvendig skal medlemsstatene endre sine lover og forskrifter slik at de

— innen 14. august 1998 tillater handel med produkter som er i samsvar med dette direktiv,

— innen 14. februar 2000 forbyr handel med produkter som ikke er i samsvar med dette direktiv. Handelen med produkter som ikke er i samsvar med dette direktiv, men som er merket innen denne dato, skal likevel tillates inntil lagrene er tømt.

Medlemsstatene skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 27. januar 1997.

For Europaparlamentet

J. M. GIL-ROBLES

President

For Rådet

G. ZALM

Formann